

Indtryk fra årets Fuglsø møde 2010

Trine Borake, Formand for FaF

I år havde bestyrelsen valgt at sende en repræsentant til Fulgsø mødet. Da FaF har mange projektansatte medlemmer, der ikke får mulighed for at deltage, anså vi det som en god service at informere fra mødet. Desuden er FaF en væsentlig aktør i den arkæologiske verden og skal derfor naturligvis være tilstede, hvor der informeres, debateres og skabes kontakter i den arkæologiske verden.

Før mødet blev der udformet en flot og iøjnefaldende poster, som blev ophængt, hvor der blev drukket kaffe. Her blev desuden udlagt foldere og eksemplarer af Arkæologisk Forum.

I det følgende vil jeres udsendte formand forsøge at give et indtryk fra mødet. Ifølge ODM's hjemmeside var der omkring 475 tilmeldte i de fem kategorier; forhistorisk arkæologi, middelalderarkæologi, nyere tid, konservatorer og udstilling og design. Du kan se hele programmet samt deltagerliste på ODM's hjemmeside. Følg linket nedenfor.

Årets tema omhandlede forskning under overskriften ”*Forskningen i arkæologien – hvordan prioriteres og organiseres forskningen – muligheder og udfordringer*”. Her forsøgte 7 oplæg at bringe lys over den nuværende og fremtidige forskningssituation.

Mads Holst og Mette Svart Kristiansen, Århus universitet, lagde ud med et bud på, hvordan et samarbejde mellem museerne og universiteterne kunne se ud. De tog udgangspunkt i de elementer, den arkæologiske forskning indeholder. Her stod udgravninger i den ene ende, mens generelle syntesedannelser stod i den anden. Tematiske problematikker udgjorde det centrale omdrejningspunkt, der samlede de to ender.

Desuden havde de nogle bud på konkrete virkemidler, der ville styrke forskningskommunikationen: a) tilgængelige udgravningsberetninger, b) samlet tilgang til løbende resultater og c) international forskningsformidling. Helle Vandkilde, Århus Universitet fortalte om den bibliometriske forskningsindikator, udfra hvilken primært universiteternes resultater vurderes. Det kan desuden være relevant for Nationalmuseet og muligvis enkelte andre museer. For universiteterne betyder det, at STÅérne ikke længere er deres eneste finansieringskilde, men de kan også få tildelt globaliseringspuljens basismidler, hvis de formidler forskning i et organ, der optræder på de såkaldte autoritetslister. Der er en lang række kriterier for hvordan et tidsskrift, monografi eller andet kan komme med på disse autoritetslister. Det er blandt andet fagfælle bedømmelser, brede tilgængelige kanaler mm. Det affødte en diskussion om hvad god forskning er, og hvem der skal vurdere det.

Læs mere om den bibliometriske forskningsindikator: <http://www.fi.dk/viden-og-politik/tal-og-analyser/den-bibliometriske-forskningsindikator>

Der var en udbredt stemning for, at de to første oplæg af mere teoretisk karakter ikke var relevante for langt størstedelen af de feltarkæologer, der sad i salen. Der var ingen brugbare forslag eller diskussioner, som berørte deres hverdag eller kunne bidrage til mere forskning i museernes pressede økonomi og hverdag.

Lennart Madsen, Museum Sønderjylland, informerede om det Arkæologiske Råds indstillinger i forbindelse med forskning og opfordrede til at følge retningslinjerne og komme med gennemovervejede og perspektiverede begrundelser.

Per Kristian Madsen, Nationalmuseet informerede om museets forskningsstrategi. Her var det eneste konkrete og brugbare dog en interesse for genoplivningen af *Journal of Danish Archaeology*. Der fulgte dog ingen direkte løfter med i den forbindelse, men den gode vilje skortede det ikke på.

Lars Nørbach, Nordjyllands Historiske Museum og Torben Grønnegaard, Odense Bys Museer leverede begge mere jordnære indlæg, der beskrev hvordan man på de to museer har håndteret forskningen. Her har man prioriteret at lave erhvers phd'er eller samfinansierede phd'er, hvor museet bidrager med en del af midlerne. Hvor midlerne præcist kom fra i museernes ellers snævre budgetter blev ikke tydeliggjort og vakte en del undren fra salen. Det affødte en diskussion om, hvorvidt det var rimeligt at tage unge ikke-færdigtuddannede arkæologer ind og så at sige oplære dem på ét enkelt museum. Derved ville de ikke få den fornødne bredde i deres viden og metodik. Desuden affødte det en diskussion om problematikken mellem på den ene side feltarkæologer på BA-niveau, der i nogen tilfælde avancerer til museumsinspektører, og en stab af phd'er på den anden. Viden ville gå tabt i rummet mellem de to niveauer. Om det er et reelt problem, var der dog delte meninger om fra salen.

Linda Boye, Kroppedal knyttede sig til gruppen af de mere konkrete forslag og fortalte om, hvordan de på Kroppedal har forsøgt at styrke forskningen. Konkrete forslag lød a) Strukturændringer, hvor man gik fra kronologiske afdelinger til tematiske enheder og b) styrke samspillet med universitet ved flere praktikanter og Ba-projekter samt forskningsamarbejder. Desuden samarrangerede seminarer og publikationer og endelig netværk, netværk, netværk.

Efter sessionen var der generel skuffelse over de meget teoretiske og overordnede indlæg. De fleste, deres udsendte medarbejder talte med, synes det var meget ukonkret og ikke relevant for deres arbejdssituation. De enkelte mindre museer kom ikke tættere på konkrete løsninger til, hvordan forskning bedre kunne knyttes til de mange nødgravninger, der er en realitet rundt omkring. Heller ikke den viden og dermed det forskningspotentiale, der findes blandt de mange projektansatte medarbejdere, kom man tættere på at udnytte.

Resten af aftenen stod på en session med vikingetid som tema efterfulgt af en session om grave den efterfølgende formiddag. Herefter var de tematiske sessioner overstået og resten af dagen stod på en endeløs række af mere eller mindre gode, relevante eller interessante oplæg fra arbejdsmarken.

Som sædvanligt blev en højere grad af perspektivering efterlyst både fra salen, oplægsholderne og panelet.

Det er vigtigt at holde sig for øje, at det hedder Kulturhistorisk *Orienteringsmøde* og dermed er den meget orienterende form legitimeret. Der var da også som sædvanligt interessante genstande eller anlæg, man direkte kunne relatere til problemstillinger, man selv har stået overfor.

En væsentlig faktor der ikke er til at overse, er dog den netværks-skabende funktion mødet har. Her møder man gamle og nye kollegaer, gamle diskussioner genoptages eller afsluttes, nye problemstillinger opstår og debatteres. Der dannes netværk på tværs af landet eller mellem nabomuseer, der bare ikke har overskud til kontakt i en travl hverdag. Gode ideer fødes, aftaler etableres og erfaringer udveksles. Der kommer ansigter på stemmer, man har talt med, og de sociale og kollegiale bånd der knyttes er afgørende for en fremtidig kontakt. Mon ikke der er bred tilslutning til, at det er det sociale og netværks-skabende element, der i sidste ende opvejer de oplæg, der skyder langt over målet, den ureflekterede og manglende perspektivering og de endeløse rækker af stolpehulspræsentationer?

Læs fulde program for Fuglsø mødet: <http://www.dkmuseer.dk/nyheder/1070.html>